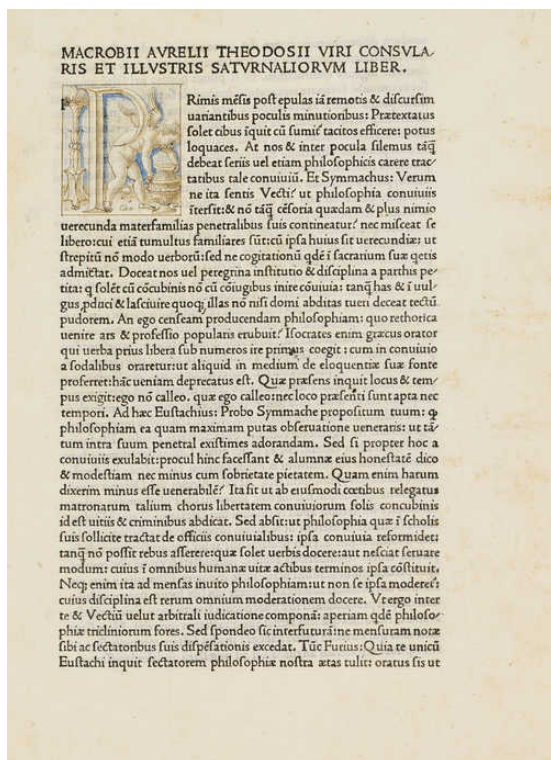

Aste Koller - Lotto 514*

A188 Manoscritti e autografi - martedì 26 marzo 2019, 17h00

Vier Initialen: V, H, P und S. Tuschezeichnungen mit blauen Farbverläufen auf vier bedruckten Inkunabelblättern.

Aus: Macrobius, A. In somnium Scipionis expositio. Venedig, Nicolaus Jenson, 1472. 299 x 219 mm. Initialen: ca. 46 x 45 mm. Jeweils unter Passepartout. Zus. in Leinen-Kassette.

[CatItem.ArtText.Text502]

CHF 2 500 / 4 000

€ 2 580 / 4 120

MACROBII AVRELII THEODOSII VIRI CONSVLARIS ET ILLVSTRIS SATVRNALIORVM LIBER.

Rimis mēsis post epulas iā remotis & discursim uariantibus poculis minutionibus: Prætextatus solet cibus iquit cū sumis tacitos efficere: potus loquaces. At nos & inter pocula silemus tãq̃ debeat seriis uel etiam philosophicis carere tractatibus tale conuiuū. Et Symmachus: Verum ne ita sentis Vecti? ut philosophia conuiuū interfit: & nō tãq̃ cēforia quadam & plus nimio

uerēcunda mater familias penetralibus suis contineatur: nec misceat se libero: cui etiā tumultus familiares sūt: cū ipsa huius sit uerecundia: ut strepitū nō modo uerborū: sed ne cogitationū qdē i sacranium suæ getis admittat. Doceat nos uel peregrina institutio & disciplina a parthis petita: q̃ solēt cū cōcubinis nō cū cōiugibus inire cōuiuia: tanq̃ has & i uul-gus pducī & lasciuire quoq̃ illas nō nisi domi abditas tueri deceat tectū pudorem. An ego censeam producendam philosophiam: quo rethorica uenire ars & professio popularis erubuit? Isocrates enim græcus orator qui uerba prius libera sub numeros ire primū coegit: cum in conuiuio a sodalibus oraretur: ut aliquid in medium de eloquentiæ suæ fonte proferret: hāc ueniam deprecatus est. Quæ præsens inquit locus & tempus exigit: ego nō calleo. quæ ego calleo: nec loco præsentī sunt apta nec tempori. Ad hæc Eustachius: Probo Symmache propositum tuum: q̃ philosophiam ea quam maximam putas obseruatione ueneris: ut tātum intra suum penetral existimes adorandam. Sed si propter hoc a conuiuū exulabit: procul hinc facestant & alumna eius honestatē dico & modestiam nec minus cum sobrietate pietatem. Quam enim harum dixerim minus esse uenerabilē? Ita sit ut ab eiusmodi cœnibus relegatus matronarum talium chorus libertatem conuiuiorum solis concubinis id est uitis & criminibus abdicat. Sed absit: ut philosophia quæ i scholis suis sollicitè tractat de officiis conuiuialibus: ipsa conuiuia reformidet: tanq̃ nō possit rebus asserere: quæ solet uerbis docere: aut nesciat seruare modum: cuius i omnibus humanæ uitæ actibus terminos ipsa cōstituit. Neq̃ enim ita ad mensas inuito philosophiam: ut non se ipsa moderet: cuius disciplina est rerum omnium moderationem docere. Vtergo inter te & Vectiū uelut arbitrali iudicatione componā: aperiam qdē philosophiæ tridinium fores. Sed spondeo sic interfuturā: ne mensuram notæ sibi ac sectatoribus suis dispensationis excedat. Tūc Furius: Quia te unicū Eustachi inquit sectatorem philosophiæ nostra ætas tulit: oratus sis ut

MACROBII AVRELII TH
RIS ET ILLVSTRIS SATV

EC M
sermone
Quam f
Tandé c
Item pa
teruntq;
Daretis
fidi æqu

utroq; caput crassumq; cruorem
trepidationem breuiter ostendit.
non sponte accepturi munus: qu
é illud. Totoq; loquentis ab ore
ignis. Est & in descriptiõe lango

MACROBII AVRELII THEODOSII VIRI CONSULARIS ET ILLUSTRIS SATURNALIORVM LIBER.

Rimis mēsis post epulas iā remotis & discursim uariantibus poculis minutionibus: Prætextatus solet cibus iquit cū sumit tacitos efficere: potus loquaces. At nos & inter pocula silemus tāq̄ debeat seriū uel etiā philosophicis carere tractatibus tale conuiuiū. Et Symmachus: Verum ne ita sentis Vecti? ut philosophia conuiuiis interfit: & nō tāq̄ cēforia quadam & plus nimio uerecunda materfamilias penetralibus suis contineatur: nec misceat se libero: cui etiā tumultus familiares sūt: cū ipsa huius sit uerecundia: ut strepitū nō modo uerborū: sed ne cogitationū qdē i sacratium suæ q̄etis admittat. Doceat nos uel peregrina institutio & disciplina a parthis petita: q̄ solēt cū cōcubinis nō cū cōiugibus inire cōuiuia: tanq̄ has & i uulguis p̄duci & lasciuiare quoq; illas nō nisi domi abditas tueri deceat tectū pudorem. An ego censeam producendam philosophiam: quo rethorica uenire ars & professio popularis erubuit? Isocrates enim græcus orator qui uerba prius libera sub numeros ire primis coegit: cum in conuiuiis a sodalibus oraretur: ut aliquid in medium de eloquentiæ suæ fonte proferret: hāc ueniam deprecatus est. Quæ præsens inquit locus & tempus exigit: ego nō calleo. quæ ego calleo: nec loco præsentī sunt apta nec tempori. Ad hæc Eustachius: Probo Symmache propositum tuum: q̄ philosophiam ea quam maximam putas obseruatione ueneraris: ut tantum intra suum penetral existimes adorandam. Sed si propter hoc a conuiuiis exulabit: procul hinc facestant & alumnæ eius honestatē dico & modestiam nec minus cum sobrietate pietatem. Quam enim harum dixerim minus esse uenerabilē? Ita sit ut ab eiusmodi cœtibus relegatus matronarum talium chorus libertatem conuiuiorum solis concubinis id est uitii & criminibus abdicat. Sed absit: ut philosophia quæ i scholis suis sollicitè tractat de officiis conuiuialibus: ipsa conuiuia reformidet: tanq̄ nō possit rebus asserere: quæ solet uerbis docere: aut nesciat seruare modum: cuius i omnibus humanæ uitæ actibus terminos ipsa cōstituit. Neq; enim ita ad mensas inuito philosophiam: ut non se ipsa modere: cuius disciplina est rerum omnium moderationem docere. Vt ergo inter te & Vectiū uelut arbitrari iudicatione componā: aperiam qdē philosophiæ tridiniū fores. Sed spondeo sic interfuturā: ne mensuram notæ sibi ac sectatoribus suis dispensationis excedat. Tūc Furius: Quia te unicū Eustachi inquit sectatorem philosophiæ nostra ætas tulit: oratus sis ut